

har indtaget overfor Danmark. Imidlertid kommer saa godt som alle islandske Produkter ind under toldfri Positioner, og det er praktisk talt foruden Ryper og Kryddersild kun Sælskind og Edderdun, som er toldpligtige. Tolden paa Edderdun er saa lille, kun 20 Ø. pr. kg, at den i og for sig ikke spiller nogen som helst Rolle for denne Vare, hvis Værdi er 55—65 Kr. pr. kg, heller ikke, hvor Talen er om Genudførsel af Varen. Derimod er Tolden paa Sælskind 20 pCt. af Værdien, og da en meget stor Del eller vel nok den væsentligste Del af de islandske Sælskind, som kommer hertil, genudføres, er det af Betydning, at Toldvæsenet stiller sig imødekommende og forstaaende overfor de islandske Firmaer, der driver Sælskindforretning. Sagen ligger saaledes, at disse Firmaer tidligere tog Sælskindene hjem paa deres Lager, hvor de blev vraget og sorteret og derefter genudført. Og Regelen er nu den, at Toldvæsenet ikke yder Godtgørelse for erlagt Told, i hvert Fald ikke, medmindre de paagældende Varer er gjort til Genstand for Forarbejdning, og dette er ikke Tilfældet med Sælskind, der genudføres i samme Tilstand, i hvilken de er ankommet — altsaa efter at være blevet vraget og sorteret for de forskellige Markeder. Naturligvis kunde de Firmaer, der giver sig af med denne Forretning, sikre sig et Transitlager, men det er en bekostelig Fremgangsmaade, som Sælskindforretningen ikke kan bære. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, om det ikke kunde ordnes saaledes, at de paagældende Firmaer, naar de afgav en Erklæring paa Tro og Love, ved Genudførsel kunde faa godtgjort den ved Indførselen erlagte Told. Det vilde lette Forretningen paa Island betydeligt, og det kan neppe være vanskeligt at gennemføre, da det kun drejer sig om een Artikel og tilmed om en ganske ensartet Vare. Med lidt Smidighed og Forstaaelse fra Toldautoriteternes Side skulde et Spørgsmaal som det her nævnte let kunne ordnes, men jeg er desværre ikke helt sikker paa, at der i Toldvæsenets Centraladministration findes den Smidighed og Forstaaelse overfor berettigede Krav, der bør findes hos en Institution som Toldvæsenet.

I denne Forbindelse vil jeg anføre et Forhold, paa hvilket jeg meget gerne vil henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed. Et af Amerikas allerstørste Automobilfirmaer begyndte for nogle Aar siden en Virksomhed her i Landet med Indførsel af Automobiler fra Amerika,

Samling af Delene til Automobiler og Salg af de færdige Automobiler, hvoraf ca. 80 pCt. genudføres til Norge, Sverige, Finland, Holland og de baltiske Lande. Den amerikanske Automobilfabrik har foreløbig valgt København til Hjemsted for det Datterselskab, gennem hvilket Moderselskabet forsyner Skandinavien, Holland og de baltiske Lande med Automobiler. Forholdet er nu det med Hensyn til Toldspørgsmaalet, at Automobildelene ved Indførselen her til Landet fortoldes efter Værdien, og ved denne Toldberegning omregnes Dollars ganske naturligt efter den Kurs, der noteres her i Landet den Dag, Delene bestilles i Amerika. Ved Udførselen her fra Landet af Automobilerne tilstaaes der en Toldgodtgørelse, men ved Beregningen af denne omregner Toldvæsenet Dollaren efter Kursen før Krigen, d. v. s. beregner den til 3 Kr. 73 Ø. Det er mig bekendt, at der om dette Forhold er blevet ført adskillige Forhandlinger mellem det paagældende Selskab og Toldvæsenets Centraladministration. Forhandlingerne har dels drejet sig om en Nyordning, saaledes at der for Fremtiden ikke beregnes Told af de Automobiler, der indføres, medmindre de anvendes til Automobiler, som sælges her i Landet — en Ordning, som nu er gennemført —, og dels om en Godtgørelse fra Toldvæsenets Side af Forskellen mellem den Dollarkurs af 3,73, paa Basis af hvilken Godtgørelsen af Tolden har fundet Sted, og den laveste Dollarkurs, der har været noteret, siden Selskabet begyndte at indføre Automobiler her til Landet. Det har imidlertid været umuligt for det paagældende Selskab at opnaa en saadan Godtgørelse fra Toldvæsenet, der stejlt og stædigt fastholder, at Kursen for Dollars, naar Talen er om Godtgørelse af erlagt Told, er 3,73, hvorimod Kursen, naar Talen er om Betaling af Told, er den officielle Dagskurs. Dette er jo et saa urimeligt og saa inkonsekvent Standpunkt, at jeg har været mig ved at tro paa Meddelelsen, indtil jeg nu har faaet uomstødelige Beviser for dens Rigtighed i Hænde. Det har virkelig ikke været muligt at faa det danske Toldvæsen til at begribe, at Refundering af erlagt Told, naar saadan Refundering i det hele taget skal finde Sted, naturnødvendigt maa være baseret paa den samme Fremgangsmaade med Hensyn til Kursberegning, som blev lagt til Grund, da Tolden i sin Tid betales.

Jeg kan til disse Bemærkninger føje, at det omhandlede udenlandske Selskab,